

Sygn. akt VII U 1605/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Popielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Adrianna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2014 r. w Gdańsku

sprawy K. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania K. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 20 maja 2013 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej K. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 lutego 2013r. do dnia 31 grudnia 2015r.;
2. nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania zaskarżonej decyzji.

/ Na oryginale właściwy podpis. /

Sygn. akt VII U 1605/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 maja 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej K. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r.Nr 153, poz. 1227 ze zm.), powołując się na fakt, iż co prawda komisja lekarska pozwanego orzeczeniem z dnia 20 maja 2014 r. stwierdziła, iż jest ona częściowo niezdolna do pracy do 31 maja 2015r. , lecz jako datę powstania ustalonego stopnia niezdolności do pracy Komisja przyjęła 23 stycznia 2013r. Powyższe zaś ustalenie skutkowało uznaniem, iż przedmiotowa częściowa niezdolność do pracy nie powstała w czasie trwania ubezpieczenia ani w ciągu 18 miesięcy od jego ustania.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona K. G. powołując się na pogorszenie stanu zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując argumentację, zaprezentowaną w treści spornej decyzji. Jednocześnie pozwany informacyjnie nadmienił, że do 31

stycznia 2009 r. skarżąca była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy . W ocenie pozwanego niezdolność do pracy wnioskodawczyni powstała po upływie 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia , wskazując 10 marca 2010 r. jako datę ustania ubezpieczenia .

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona K. G., urodzona dnia (...), z zawodu sprzedawca, ostatnio zatrudnionej jako pracownik biurowy, w dniu 25 lutego 2013 r. złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Ubezpieczona była uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 03 lipca 2007 r. do 31 stycznia 2009 r.

W okresie od 03 marca 2009 roku do 31 marca 2010 roku ubezpieczona była zatrudniona w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Skarżąca pobierała zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 11 marca 2009 roku do 31 grudnia 2009 roku oraz w okresie od 01 stycznia 2010 roku do 10 marca 2010 roku.

Okoliczności bezsporne, vide: akta rentowe : wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z dnia 25 lutego 2013 r.- k.106-108, decyzja pozwanego przyznające ubezpieczonej prawo do świadczenia rentowego – k. 16, 23, 35, 44, 52, zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy – k. 119,

W związku z wnioskiem odwołującej się stan zdrowia ubezpieczonej oceniany był przez lekarza orzecznika pozwanego. W opinii lekarskiej z dnia 18 kwietnia 2013 roku rozpoznając u ubezpieczonej miażdżycę uogólnioną, chorobę niedokrwienną z dodatnią próbą wysiłkową, stan po implantacji stymulatora serca z powody bradykardii zatokowej, nadciśnienie tętnicze, otyłość, stan po mastektomii prawostronnej uzupełnionej leczeniem chemicznym z powody raka w 2002 r., wole guzowate tarczycy leczone radiojodem w chwili obecnej w eutyreozie , lekarz orzecznik wskazał, że skarżąca jest częściowo niezdolna do pracy okresowo do maja 2014r. , jako datę początkową ustalonego stopnia niezdolności do pracy wskazując 23 stycznia 2013r., nadmieniając ponadto, iż nie można stwierdzić, że częściowa niezdolność do pracy istniała w sierpniu 2011 r.

Decyzją z dnia 05 kwietnia 2013 r. pozwany organ rentowy odmówił odwołującej się prawa do świadczenia rentowego powołując się na fakt, iż mimo że lekarz orzecznik orzeczeniem z dnia 18 marca 2013 roku stwierdził u wnioskodawczyni częściową niezdolność do pracy, to niezdolność ta nie powstała w czasie trwania ubezpieczenia ani w ciągu 18 miesięcy od jego ustania.

Na skutek przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika (postanowienie z dnia 30 kwietnia 2013r. k. 137 akt ZUS) stan zdrowia ubezpieczonej oceniany był przez Komisję Lekarską ZUS, która orzeczeniem z 16 maja 2013r. rozpoznając u wnioskodawczyni nadciśnienie tętnicze, stan po implantacji elektrycznego stymulatora serca z powodu bradykardii zatokowej (01.02.2013 r.) powikłanym odmą opłucnową lewostronną leczoną drenażem czynnym z dobrym efektem, otyłość, zaburzenia gospodarki lipidowej, stan po przebytej prawostronnej mastektomii z powodu raka sutka z następową chemioterapią 2002 r., obecnie bez cech wznowy choroby nowotworowej bez dysfunkcji prawej kończyny górnej, wole guzkowate tarczycy leczone z powodu nadczynności radiojodem w 2005r. ,obecnie w stanie eutyreozy uznał, iż stan zdrowia ubezpieczonej czyni ją częściowo niezdolną do pracy od 23 stycznia 2013 r. do maja 2014r.

Zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 20 maja 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej K. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych , powołując się na fakt, iż mimo, że komisja lekarska pozwanego orzeczeniem z 16 maja 2014 r. stwierdziła, iż jest ona częściowo niezdolna do pracy, to przedmiotowa częściowa niezdolność do pracy nie powstała w czasie trwania ubezpieczenia ani w ciągu 18 miesięcy od jego ustania.

Jednocześnie pozwany uchylił wcześniejszą decyzję z dnia 05 kwietnia 2013 r. wobec przeprowadzenia dodatkowej procedury orzeczniczej.

Ogólny staż ubezpieczeniowy skarżącej wynosi 31 lat, 9 miesięcy i 11 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

okoliczności bezsporne, vide: akta rentowe : opinia lekarza orzecznika pozwanego z dnia 18 marca 2013 r.- k. 122 i k. 125 dokumentacji lekarskiej, sprzeciw ubezpieczonej – k. 126 dokumentacji lekarskiej, opinia Komisji Lekarskiej z dnia 16 maja 2013 – k. 139 i 129 dokumentacji lekarskiej, decyzja pozwanego z dnia 20 maja 2013 r. – k. 141, decyzja pozwanego z dnia 05 kwietnia 2013 r. – k. 127, karta przebiegu zatrudnienia – k. 140,

W celu ustalenia, czy stan zdrowia strony wskazuje, że jest ona niezdolna do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, ustalenia najwcześniejszej daty powstania ustalonego stopnia niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy, konieczne były wiadomości specjalne, zatem Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych kardiologa, neurologa – rehabilitanta oraz endokrynologa .

dowód: akta sprawy : postanowienie Sądu z dnia 18 września 2013 – k. 19

Powołani w sprawie biegli sądowi dokonali u ubezpieczonej rozpoznania następujących schorzeń:

1. Wole tarczycy w wywiadzie po radiojodoterapii (2005r.) bez leczenia,
2. Choroba węzła zatokowego pod postacią bradykardii zatokowej z porannymi napadami zespołu MAS w wywiadzie ,
3. stan po implantacji kardiostymulatora AAI w styczniu 2013r. powikłanej odłą opłucnową lewostronną, rezolucja komory odmowej po drenażu jamy opłucnowej ,
4. nawracająca aktywność dławicowa przy prawidłowym obrazie nasierdziowych tętnic wieńcowych w koronarografii z 2013r.,
5. podejrzenie kardiologicznego zespołu X,
6. otyłość brzuszna II stopnia w skojarzeniu z hypechoesterolemią ,
7. nadciśnienie tętnicze samoistne, umiarkowane, okresowo źle kontrolowane, okres II st. ESH ,
8. stan po amputacji sutka prawego z powodu Ca z uzupełniającym cyklem chemioterapii w 2002r.,
9. wole guzowate tarczycy – przemieszczające się do przestrzeni zamostkowej,
10. stan po terapii radiojodem w 2005r. kliniczna i hormonalna eutyreoza,
11. przewlekły lędźwioból w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatii,
12. zespół bólowy prawego barku i obrzęk prawej kończyny górnej w wywiadzie.

Oceniając stan zdrowia ubezpieczonej biegły endokrynolog na podstawie analizy dostępnej dokumentacji medycznej oraz po przeprowadzeniu badania przedmiotowego stwierdzi w oparciu o dokonane rozpoznanie, iż brak podstaw do orzekania niezdolności badanej do pracy.

Biegły kardiolog uwzględniając dokonane rozpoznanie : chorobę węzła zatokowego pod postacią bradykardii zatokowej z porannymi napadami zespołu MAS w wywiadzie , stan po implantacji kardiostymulatora AAI w styczniu 2013r. powikłanej odłą opłucnową lewostronną, rezolucję komory odmowej po drenażu jamy opłucnowej ,nawracającą aktywność dławicową przy prawidłowym obrazie nasierdziowych tętnic wieńcowych w koronarografii z 2013r., podejrzenie kardiologicznego zespołu X, otyłość brzuszna II stopnia w skojarzeniu z

hypercholesterolemią, nadciśnienie tętnicze samoistne, umiarkowane, okresowo źle kontrolowane, okres II st. ESH, uznał ubezpieczoną za częściowo niezdolną do pracy na okres do końca 2015r.

Jednocześnie uwzględniając wywód zmian chorobowych w układzie sercowo – naczyniowym za początek inwalidztwa biologicznego przyjął okres o co najmniej 18 miesięcy wcześniejszy od daty implantacji kardiostymulatora tj. 01 lipca 2011r. Biegły wyjaśnił, iż od początku 2011r. (incydentalnie już od 2008/2009r.) powódka była obciążona nadciśnieniem tętniczym, hypercholesterolemią i otyłością brzuszną, wielokrotnie zgłaszała stany zasłabnięć na granicy omdlenia, epizody stenokardii, przy uporczywej bradykardii (40-50/ min) ujawnionej podczas rutynowych autopomiarów RR. Biegły uznał, iż w oparciu o symptomatologię objawów klinicznych i kierując się wiedzą medyczną z zakresu prognozowania za datę powstania inwalidztwa biologicznego ze wskazań kardiologicznych przyjąć można co najmniej dzień 01 lipca 2011r.

Po zbadaniu ubezpieczonej i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną biegły sądowy neurolog nie stwierdził ani częściowej ani całkowitej niezdolności ubezpieczonej do pracy z przyczyn neurologicznych. Biegła nie stwierdziła podrażnienia ani uszkodzenia układu nerwowego. Wskazała, iż funkcje statyczne i ruchowe kręgosłupa są zachowane. Nie stwierdziła bolesności ani obrzęków prawej kończyny górnej, występujących w przeszłości, po przebytej prawostronnej mastektomii.

dowód: akta sprawy : opinia biegłego endokrynologa k. 32-33 akt sprawy, kardiologa k. 35-38 akt sprawy wraz z opinią uzupełniającą k. 59-60 akt sprawy, neurologa k. 42-43 akt sprawy

Bezsporny stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych pozwanego oraz dokumentacji lekarskiej ZUS, których prawdziwości i rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw by odmówić im wiarygodności.

Ocenę stanu zdrowia ubezpieczonej Sąd oparł o opinie wydane w sprawie przez biegłych sądowych: kardiologa, neurologa – rehabilitanta oraz endokrynologa. Sąd uznał je za miarodajne źródło wiedzy w zakresie wymaganych wiadomości specjalistycznych. Opinie zostały sporządzone w sposób rzeczowy i konkretny, zawierają jasne, logiczne i przekonujące wnioski. Zostały one uzasadnione w sposób wyczerpujący i zgodny z wiedzą medyczną posiadaną przez biegłych. Opinie te zostały wydane po dokonaniu oględzin i badaniu ubezpieczonej, analizie przedłożonej przez stronę dokumentacji lekarskiej i w oparciu o wyniki badań znajdujące się w aktach ZUS. Wyczerpująco zostały opisane stwierdzone u ubezpieczonej schorzenia i ich wpływ na zdolność do pracy. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia opinii biegłych, uznając, iż stanowią one wiarygodną podstawę do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Za decydującą dla oceny stanu zdrowia ubezpieczonej pod kątem prawa do wnioskowanego świadczenia Sąd uznał opinię biegłego kardiologa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Mając na uwadze powyższe ustalenia stwierdzić należy, iż odwołanie ubezpieczonej K. G. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2013 r. 1440 j.t.), dalej: ustawa, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub nie później niż 18 miesięcy od ich ustania.

Zgodnie zaś z treścią art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Z brzmienia art. 12 ustawy wyraźnie wynika, że do stwierdzenia niezdolności do pracy nie jest wystarczające samo występowanie naruszenia sprawności organizmu (choroby), lecz jednocześnie naruszenie to musi powodować całkowitą lub częściową utratę zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, nie rokując odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Natomiast zgodnie z jej art. 13 przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było, to czy ubezpieczona K. G. spełnia ustawowe przesłanki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy na podstawie opinii Komisji Lekarskiej ZUS stwierdził, iż co prawda ubezpieczona jest niezdolna do pracy, to wobec ustalenia, iż niezdolność jest częściowa oraz z uwagi na wskazanie, iż najwcześniejszą datą ustalonego stopnia niezdolności do pracy jest 23 stycznia 2013r. odmówił ubezpieczonej prawa do wnioskowanego świadczenia wobec niespełnienia przesłanki wynikającej z art.57 ust. 1 pkt 3 oraz art. 57 ust. 2 cyt. wyżej ustawy o emeryturach i rentach z FUS, mając na uwadze, iż ostatni tytuł ubezpieczenia ustał w dniu 10 marca 2010r.

Mając na uwadze niesporne ustalenia co do daty podlegania K. G. ubezpieczeniu społecznemu oraz w kontekście zastrzeżeń ubezpieczonej co do ustalonego stopnia niezdolności oraz daty powstania niezdolności do pracy Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, którego wyniki omówiono wyżej.

Orzekając w przedmiotowej sprawie Sąd oparł się na miarodajnej opinii biegłego sądowego kardiologa - uznając, iż jest to specjalista z zakresu medycyny, której dotyczy podstawowe schorzenie ubezpieczonej, czyniące ją niezdolną do pracy zarobkowej. Oceniając opinie pozostałych biegłych, sąd uznał, iż pozostają one bez wpływu rozstrzygnięcie w kontekście stwierdzenia, iż z przyczyn neurologicznych i endokrynologicznych ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy zarobkowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi.

Nie uszło uwadze Sądu, iż toku sprawy pozwany kwestionował zasadność wniosków płynących z opinii biegłego sądowego kardiologa. Zważywszy, iż pozwany nie wykazał błędu w dokonanym przez biegłego rozpoznaniu czy niekonsekwencji, niefachowości lub braku logiki w zaprezentowanym przez niego rozumowaniu, a skupił się zasadniczo na ocenie znaczenia wywiadu zawodowego - Sąd uznał, iż zarzuty zgłoszone przez pozwanego stanowią wyłącznie polemikę i odzwierciedlają jego subiektywne stanowisko w sprawie.

Podkreślenia wymaga, iż biegły w kontekście zastrzeżeń do opinii wyrażonych przez pozwany organ rentowy w piśmie procesowym datowanym na dzień 21 lutego 2014r., szczegółowo wyjaśnił i umotywowił swoje stanowisko wyrażone w opinii, wskazując, jakie okoliczności i jakie dowody legły u podstaw stwierdzenia, iż stan wydolnościowy układu krążenia czynił skarżącą częściowo niezdolną do pracy z ogólnego stanu zdrowia już przed datą 01 lipca 2011r. Powyższe w pełni akceptuje Sąd orzekający w sprawie.

W tym miejscu zauważyć również należy, że specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd – który nie posiada wiadomości specjalnych – tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria

oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanych w nich stanowisk oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich ocen.

Mając na uwadze powyższe wytyczne Sąd Okręgowy uznał za zasadne uwzględnienie opinii biegłego kardiologa tak co do ustalonego stopnia niezdolności ubezpieczonej do pracy jak i daty początkowej jej powstania i w konsekwencji powyższych ustaleń zmienił zaskarżoną decyzję pozwanego organu rentowego i przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od pierwszego dnia miesiąca złożenia wniosku tj. 01 lutego 2013r. do dnia 31 grudnia 2015r. , orzekając jak w punkcie 1 wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz cytowanych powyżej przepisów, w szczególności uwzględniając niesporną datę 10 marca 2010r. jako ostatni tytuł podlegania przez ubezpieczoną ubezpieczeniu społecznemu i uznając, iż ubezpieczona ostatecznie wykazała, iż spełnia wszystkie przesłanki wymagane do przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia.

Sąd Okręgowy jednocześnie nie uznał odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania zaskarżonej decyzji. W ocenie Sadu Okręgowego dopiero opinie sporządzone przez biegłych sądowych w sposób miarodajny odzwierciedliły ocenę zdolności skarżącej do podjęcia pracy zarobkowej oraz pozwoliły na ustalenie daty jej powstania.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 118 ust. 1 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wnioskując a contrario orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.

SSO Monika Popielińska